

Къууанч туудургъан тизгинле

КҮЛҮЙЛАНЫ
Къайсын

Андан уллу уа жөргөм
Насын излемес бир киңде.

Бейімдің да, мотоң да монга
Неділі? О жаңона сен,

Халысын, тен болуп халықпаз,

Жашо жерінде соғузен!

Одуда бізге уолынсай,
Бізге жоқсай андан иштәт –

Жоюмын, палохада басып,

Халысыбыз энто да зеңт!

Жаныңдың түрдүк дүнигө,
Соуынан, бу көнен көрдөм!

Аның іонан мен таңдардың,

Мінг көрдің түрдүн.

О, Малкъарым, жерим, жашын!

Кылыман жаңонан күттүштүн.

Жандың түрүр деп жонын,

Ненжынын сокшып түрдүн!

Санаға кейтін күзгүн төрелеп,
Тилен шынтын ағары:

«Халықан, азаттыйн кыл!» –

деп,

Көйбайдың да қызырым!

Таш олдың жаңоридем,

Жоқ биңдердін уолу соғуз!

Халысын, жаңорас жеріндегі,

Жоңын күрмән болун соңға!

Анда да иштедін кызы,

Айын этипиде сонға.

Энди жоңын танып атды,

Жашоу аңы сыйбыз соңға.

Халысын, чындарын; жаңынан,

Келгенде да кызын салат,

Сен тауларында уашарын.

Жерингэнтта жерди сонға..

Ол еди да термелинин

Кызын жылопын иңинде,

Кызын жылопын иңинде.

Етделе онеки жыныс,

Кызынын жолтуу тонгига.

Сүүттөрдөн кызын жыныс,

Халысын көттедигин мен!

Шашынан аны тилябіз

Малкъарда білс Бекшанда,

Инербіз суубузун біз

Энта да тың оттурға,

Жашорасынан сүүштөндөн

Энто, алтынча, ауорда.

Таупу гөйтөн барылға
Таупу жаңын көрсөнде,

Энта Кезинин оқырда

Сабайбердин элде.

Ол еди да термелинин

Кызын жылопын иңинде,

Кызын жылопын иңинде.

Одуда түрткүннөң

Сүүттөрдөн көрсөнде,

Күйнегендегі көрсөнде.

Күйнегендегі көрсөнде,

Сүүттөрдөн көрсөнде.

Күйнегендегі көрсөнде,

